

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. srpna 2016 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Špryňara a přísedících Mgr. Jiřiny Ludvíkové a Jiřího Beleje t a k t o :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX

j e v i n e n , ž e

dne 10. 3. 2016 v době kolem 20.30 hodin v pokoji v XXX, který se nachází ve XXX, kam jej pozvala na návštěvu jeho bývalá přítelkyně XXX, se nejprve pokoušel o fyzický kontakt se jmenovanou, a když s tímto nesouhlasila, na posteli ji otočil k sobě, silou ji omezil v pohybu, přes její slovní i fyzický odpor ji na posteli svlékl tepláky a kalhotky, sám se také svlékl, nalehl na ni tělem a opakovaně jí vsunoval nejprve prsty a poté penis do vagíny a do konečníku, a v tomto pokračoval i poté, co poškozená spadla z postele na zem a začala zvracet, poškozenou nepustil, nadále ji omezoval v pohybu a znovu jí vnikal penisem do vagíny, čímž poškozené XXX způsobil povrchovou trhlinu kůže u konečníku, pohmoždění obou kolen, oděrku v oblasti pravé kyčelní kosti a další drobné hematomy a oděrky po těle,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

t í m s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) roků**.

Podle § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) let** za současného vyslovení **dohledu** nad obžalovaným.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ukládá soud obžalovanému ochranné protialkoholní léčení ambulantní formou.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená XXX, nar. XXX, bytem XXX odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení občanskoprávní.

O d ů v o d n ě n í

Dne 15.7.2016 podalo Okresní státní zastupitelství v Pardubicích u zdejšího soudu obžalobu na obžalovaného XXX pro zločin znásilnění podle 185 odst. 2 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit dne 10.3.2016.

Hlavní líčení bylo soudem konáno dne 9.8.2016 a na základě důkazů, které byly v rámci tohoto hlavního líčení provedeny, dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům.

Obžalovaný se s poškozenou XXX seznámil v průběhu společné hospitalizace na psychiatrickém oddělení Nemocnice v Pardubicích v prosinci 2015. Dohodli se, že po propuštění z nemocnice se sejdou a obžalovaný tedy ihned po propuštění z nemocnice (poškozená byla propuštěna dříve) poškozenou kontaktoval s tím, že nemá kde bydlet. Poškozená mu navrhla, že by mohl být u ní v podnájmu, neboť bydlí v domě svého otce, kde má k dispozici ve 2. patře byt s kuchyní a dvěma pokoji a sociálním zařízením. Obžalovaný tedy od 14.12.2015 bydlel v bytě poškozené (ústní dohoda byla, že obžalovaný bude jejímu otci platit 2.000,- Kč měsíčně a 1.000,- Kč jí) a následně spolu ještě v prosinci 2015 začali žít jako partneři. Toto soužití však bylo velmi problematické, a to zejména z důvodu, že obžalovaný nepracoval a požíval alkohol. Poškozená z těchto důvodů opakovaně opustila byt a byla u své matky, nicméně obžalovaného milovala a stále doufala, že se obžalovaný změní. Nakonec se však poškozená rozhodla jejich vztah ukončit a 9.3.2016 obžalovanému napsala sms zprávu, ať se odstěhuje. Obžalovaný tedy z bytu odešel s nějakými věcmi s tím, že pro zbývající věci se může po domluvě zastavit.

Dne 10.3.2016 kolem 14.00 hodin poškozená napsala obžalovanému sms zprávu s dotazem, zda je v pořádku, neboť ho stále milovala a měla obavu co s ním je.

Obžalovaný na to reagoval sms zprávou s tím, že mrzne, že už nemůže, že už nemá sílu na nic, a že je venku. Z uvedeného důvodu mu poškozená zavolala, aby přišel k ní domů, s čímž obžalovaný souhlasil. Poškozená si v průběhu čekání na obžalovaného povídala se svým otcem a zároveň společně popíjeli vaječný koňak. Obžalovaný se do bytu dostavil až kolem 19.00 hodin, a to v silně podnapilém stavu. Svlékl si pouze svrchní oblečení a oblečený si lehl na postele. Poškozená mu připravila jídlo, které v posteli snědl a následně začal po poškozené požadovat fyzický kontakt s tím, aby si k němu lehla. Poškozená toto odmítala a v okamžiku, kdy se snažila kolem 20.30 hodin stáhnout znečištěné prostěradlo z postele, ji obžalovaný chytil a přes její slovní i fyzický odpor ji v posteli otočil k sobě, silou ji omezil v pohybu a svlékl jí tepláky a kalhotky. Obžalovaný se sám také svlékl a následně nalehl na tělo poškozené, přičemž jí opakovaně vsunoval nejprve prsty a poté penis do vagíny a do konečníku. V tomto jednání obžalovaný pokračoval i poté, co poškozená v důsledku aktivního odporu spadla z postele na zem a začala zvracet. Ani poté obžalovaný v jednání neustal, nadále poškozenou omezoval v pohybu a znovu jí vnikal penisem do vagíny. Tímto jednáním obžalovaný způsobil povrchovou trhlinu kůže u konečníku, pohmoždění obou kolen, oděrku v oblasti pravé kyčelní kosti a dalších drobné hematomy a oděrky po těle.

Obžalovaný trestnou činnost popřel s tím, že pohlavní styk byl ze strany poškozené naprosto dobrovolný a chtěla ho. Na svoji obhajobu uvedl, že skutečně přišel k poškozené v podnapilém stavu a některé skutečnosti si nepamatuje přesně, nicméně vylučuje, že by poškozenou „znásilnil“. Uvedl, že viděl na poškozené, že je vyzývavá, lehala si do postele, normálně s ním komunikovala a byla legrace. Začal ji mazlit, provádět jí masáž na jednom chodidle, sundal jí ponožku, líbal jí nohu a následně došlo ke svlékání. Určitě začal s nějakou masturbací, přičemž od začátku necítil, že by se poškozená tomu nějak bránila. Byl přesvědčený, že ten sex chce. Sex trval dlouho, začalo to misionářskou polohou a sex byl divoký, když palandy se rozjížděly na plovoucí podlaze. Na podlahu se dostali oba dva, přičemž pochybuje o tom, že by poškozená spadla. Obžalovaný i doznal, že poškozené vnikal prsty do vagíny a do análního otvoru, když poškozená se tomu nijak nebránila. Pokoušel se i vniknout penisem do konečníku, ale to se mu nedařilo. Vzhledem k tomu, že poškozená dala najevo, že takto to nechce, přestal. To byl jediný okamžik, kdy poškozená řekla ne, což chápal tak, že si nepřeje, aby jí penisem vnikal do konečníku. V okamžiku, kdy leželi na podlaze asi 1,5 m od postele a on byl přitisknutý bokem k zádkům poškozené a souložili, poškozená mu pozvracela ruku. To ho zaskočilo a bylo mu to nepříjemné. Poškozené řekl, že to snad nemyslí vážně a něco v tom smyslu, že je prase. Poškozená se urazila, vstala, uklouzla a odešla z pokoje. Neví nic o tom, že by byla v koupelně. Prostě někam zmizela. Následně pak do pokoje přiběhl otec poškozené a řval na něj „ty hajzle, ty jsi ji znásilnil“. Nechápal a nevěděl co se děje. Zůstal sedět v pokoji až do příjezdu Policie ČR.

Podle názoru soudu je však obhajoba obžalovaného spolehlivě vyvrácena provedenými důkazy, a to nejen svědeckou výpovědí poškozené XXX, ale i lékařskou zprávou a svědeckými výpověďmi XXX a XXX, jakož i protokolem o ohledání místa činu, protokolem o ohledání těla obžalovaného, protokolem o ohledání těla poškozené a pořízenou fotodokumentací.

Poškozená XXX jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem shodně popsala celé jednání obžalovaného a potvrdila, že obžalovanému jednoznačně a opakovaně dávala najevo, že si nepřeje s ním mít intimní styk. Obžalovaný si tohoto jejího postoje musel být vědom, a to i přesto, že byl prokazatelně opilý. Poškozená uvedla, že obžalovaného pozvala do bytu ne proto, že by s ním chtěla mít intimní styk, ale bylo jí ho líto a chtěla, aby se mohl umýt a najíst. Obžalovaný ji stále opakoval, že ji miluje a chtěl, aby šla k němu na postele. Seděla na židli u počítače, tak metr od obviněného. Měla na sobě triko, mikinu, tepláky, spodní kalhotky, podprsenku a ponožky. V jednom okamžiku vylila skleničku s vaječným likérem na postel a rychle chtěla prostěradlo a kryt matrace sundat, aby nedošlo ke znečištění i matrace. Podařilo se jí však stáhnout jen prostěradlo, neboť obžalovaný toho využil, chytil ji za ramena a otočil ji k sobě a začal ji líbat. Snažila se mu vykroutit a říkala mu, ať ji nechá. Uhýbala mu hlavou, aby ji nemohl líbat. Prostě se snažila, aby ji pustil. Obviněný ji držel ruce mezi loktem a ramenem a ona se snažila ruce ze sevření vytáhnout a říkala mu, ať toho nechá, že nechce. Zároveň kroutila hlavou a asi i celým tělem, aby mohla utéct, aby už se jí nemohl obžalovaný dotýkat, což se jí ale nepodařilo. Pak už ji obžalovaný držel ruce a stáhl jí tepláky i s kalhotkami. Toto vše se ještě odehrávalo na posteli, kdy poškozená byla na zádech a obviněný se převrátil nad ní. Jednou rukou ji držel a druhou rukou si stahoval svoje kalhoty. Poškozená se mu stále snažila vytrhnout, což se jí nepodařilo. Obžalovaného stále žádala, aby toho „nechal, že to nechce“. Obžalovaný na to reagoval pouze slovy „jo, to je píča.“, neboť v tom okamžiku měla na sobě pouze mikinu. Stále křičela, ať toho nechá, prosila ho, kroutila se celá, snažila se vykroutit ruce, tělo, nohy a snažila se obžalovaného i kopat. Obžalovaný si nejdříve naslinil prsty a dával jí je do vagíny. Pak jí je strkal do zadku a pořád to střídal. Poté jí vniknul penisem do vagíny. Stále se bránila i slovy „nech toho prosím.“. Bolelo jí to, ty prsty a i ten penis. Říkala mu, že jí to bolí, říkala „XXX, nech toho, to bolí.“. Nicméně obžalovaný ji stále jednou rukou držel, druhou jí zasouval penis do vagíny a pak ji zase držel oběma rukama za ruce. Snažila se přetočit na břicho, aby spadla z postele. Půlkou těla byla na zemi, ale obviněný ji držel za nohy, ty měla na posteli. Pak jí spadly brýle z očí – neviděla, má skoro osm dioptrií. Následně se šoupal po zemi, obžalovaný ji držel za nohy a ona byla břichem dolů. Obžalovaný ji na zemi znovu chytil a otočil tak, zase ležela na zádech a obžalovaný si zase na ni lehl. Snažila se dostat z pod něho, ale to se jí nepovedlo. Stále na něj mluvila, aby ji pustil a nechal toho. Poté ji obžalovaný dostal do pozice na zádech, že měla hlavu pod postelí a už dál nemohla. Celou dobu, co se sunuli po zemi, tak jí dával prsty i penis do vagíny a do zadku, což bylo velmi bolestivé. Pak už i křičela „Pomoc!“, řvala „Mami, tati, pomoc!“ a „Nech toho!“. Pak na obžalovaného řvala, že bude zvracet, ležela na zádech a bála se, že se udusí. Zvracela několikrát, ale obžalovaný stále pokračoval penisem a rukama. V tu chvíli se už ani moc nebránila, protože se snažila se neudusit. Pak se jí podařilo otočit si hlavu na stranu a ležela v těch zvracích. Když se z ní obžalovaný svalil, tak nejdříve vběhla do koupelny a poté do dolního bytu k otci. Neví přesně, co mu řekla. Ví, že řekla „on mě“, ale neví, jestli k tomu řekla ještě něco dalšího. Chtěla říct, „on mě znásilnil“. Poškozená nakonec uvedla, že po činu krvácela z konečníku, páčila jí vagína a bolelo jí břicho. Na sobě pak měla modřiny a byla celá potlučená.

S ohledem na osobnost poškozené, jakož i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Michaely Málkové a závěry znaleckého posudku z

oboru školství a kultura, odvětví psychologie MUDr. Lenky Čermákové, bylo pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného důležité rozhodující vyhodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který vypracovala MUDr. Michaela Málková, vyplývá, že u poškozené XXX. Závěry tohoto znaleckého posudku pak jsou v souladu i se závěry znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie Mgr. Lenky Čermákové, ze kterého mimo jiné vyplývá, že s ohledem XXX osobnost poškozené XXX, a s přihlédnutím k požitému alkoholu lze její výpověď považovat za autentické líčení vlastních prožitků (amnésie zjištěna nebyla). XXX Ovlivnění výpovědi jinou osobou či událostmi není průkazné. V rámci výslechu před soudem pak znalkyně Mgr. Čermáková stvrdila závěry svého znaleckého posudku s tím, že nelze vyloučit, XXX.

Ze závěrů znaleckých posudků by bylo možné dovozovat značnou pochybnost o věrohodnosti výpovědi poškozené. Nicméně citované znalecké posudky je nutné hodnotit jako každé jiné důkazy, a to i v souvislosti s dalšími důkazy ve věci provedenými. V první řadě je nutné zdůraznit, že znalecké posudky jednoznačně neprokázaly snahu poškozené se obžalovanému mstít, případně, že by její výpověď byla ovlivněna jinou osobou. Nevyloučily ani, že poškozená reprodukuje vlastní prožitky, byť tyto mohou být nevědomě značně zkreslené a zdramatizované. Výpověď poškozené je pak nepřímou podporována i lékařskou zprávou ze dne 10.3.2016 (vyšetření poškozené proběhlo ve 23.31 hodin), kdy bylo zjištěno, že pochva je bez poranění, ale u konečníku byla zaznamenána povrchová lehce krvácející trhlinka v délce 7mm a dále byla zjištěna četná pohmoždění kolen oboustranně. Tato lékařská zpráva je v souladu s protokolem o prohlídce těla poškozené a pořízenou fotodokumentací, ze kterých vyplývá rozsah zjištěných zhmožděnin na těle poškozené. I na těle obžalovaného byla prohlídkou těla (viz protokol o ohledání těla obžalovaného a pořízená fotodokumentace) zjištěna drobná poranění, nicméně se nepodařilo prokázat, že tato mají přímou souvislost s posuzovaným skutkem. Nakonec nelze pominout i svědecké výpovědi rodičů poškozené XXX a XXX. Zejména svědek XXX potvrdil, že k němu dcera vběhla do bytu, měla na sobě pouze mikinu, která byla pozvracená a sdělila mu, „že ji XXX znásilnil“. Šel proto do horního bytu, kdy našel obžalovaného, který si právě oblékal kalhoty. Začal na něj křičet, co to XXX udělal a obžalovaný mu odpověděl „Tak jsem jí to pořádně udělal“. Svědkyně XXX pak potvrdila, že s poškozenou telefonicky hovořila, když tato byla ještě v bytě u otce, a ta jí řekla, že ji XXX znásilnil a stále brečela.

Na základě vyhodnocení těchto důkazů dospěl soud k závěru, že lze výpověď poškozené hodnotit v základu, tedy v tom, že obžalovaný se vůči ní dopustil popsání jednání proti její vůli a přes její nesouhlas a aktivní odpor, byť nelze vyloučit, že některé detaily jsou poškozenou ve smyslu závěrů znaleckých posudků XXX a XXX, přičemž na vnímání reality poškozenou musel mít nepochybně vliv i požitý alkohol.

Záznamy o dechových zkouškách na alkohol prokázáno, že krátce po činu nadýchl obviněný XXX 3,05 promile a poškozená XXX 1,51 promile. Protokol o lékařském

vyšetření při ovlivnění alkoholem pak prokazuje, že obžalovaný měl dne 10. 3. 2016 v 22.45 hod. 2,29 promile alkoholu v krvi.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Jana Kolomazníka, mimo jiné vyplývá, XXX. XXX. XXX byla přítomna i v inkriminované době, nikterak však nesnížila rozpoznávací ani ovládací schopnosti obviněného v době spáchání trestného činu. Vlivem prosté opilosti byly jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti sníženy, ale jen lehce – nepodstatně.

Na základě zhodnocení všech provedených důkazů má soud za to, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný přes opakovaný a zřejmý nesouhlas a aktivní odpor poškozené a za použití síly, této nejprve strkal prsty do vagíny a konečnicku a následně na ni vykonal soulož a uskutečnil i styk do konečnicku. Obžalovaný si i přes svoji podnapilost musel být vědom aktivního odporu poškozené a vážně míněného a opakovaně vysloveného nesouhlasu s ním mít pohlavní styk. Jednal tak v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný tímto svým jednáním po objektivní i subjektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a soud ho proto tímto uznal vinným.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

K osobě obžalovaného bylo zjištěno pouze to, že není nikde zaměstnán, nemá žádný pravidelný příjem a dle svého vyjádření žije prakticky jako bezdomovec. Má závazky v rámci exekucí ve výši cca 100.000,- Kč. Je nemajetný, vyživovací povinnosti nemá.

Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti soudně trestán, ale s ohledem na fikci beztrestnosti nelze k tomuto odsouzení přihlížet jako k přitěžující okolnosti.

Zprávou XXX je prokázáno, že od roku 2012 nebyl obžalovaný potrestán pro přestupek.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného je přitom značná a je dána zejména významem chráněného zájmu, tedy ochranou intimního života ženy a možnosti žen svobodné volby v této oblasti.

Pokud jde o motivaci jednání obžalovaného je soud přesvědčen, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že šlo o jednání pod vlivem alkoholu, který zřejmě odbrzdil u obžalovaného všechny zábrany. Nelze přitom přehlédnout, že soužití obžalovaného a poškozené bylo poměrně komplikované, přičemž XXX. Nicméně lze z důkazů dovodit, že poškozená měla k obžalovanému určitou citovou vazbu, přičemž obžalovaný poškozenou spíše využíval za účelem bydlení a i finanční podpory. Sama poškozená však potvrdila, že

se obžalovaný k ní nikdy v minulosti nechoval hrubě, netýral ji, ani nebil. Před projednávanou trestnou činností respektoval její případný nesouhlas s některými praktikami v oblasti intimního života.

Z hlediska následku je nepochybné, že jednání obžalovaného muselo mít určitý negativní dopad nejen na zdravotní stav poškozené, ale i do její intimní oblasti. Aniž by soud chtěl jakýmkoliv způsobem tyto následky bagatelizovat, je však nutné vzít v úvahu i závěry znaleckých posudků, z nichž vyplývá pravděpodobný závěr, že poškozená celý děj zkresluje a dramaturguje. Rovněž tak při hodnocení závažnosti následků je nutné vycházet i ze závěrů znaleckého posudku Mgr. Čermákové k osobnosti poškozené XXX. XXX byly výlučně pod vlivem trestné činnosti obžalovaného.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že zejména s přihlédnutím k osobě a osobním poměrům obžalovaného, charakteru trestné činnosti a okolnostem případu, bude přiměřeným a dostatečným způsobem vyjadřujícím míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného trest odnětí svobody uložený v jedné čtvrtině zákonné sazby § 185 odst. 2 tr. zákoníku, tedy ve výměře tří let.

Je nepochybné, že se obžalovaný dopustil zvláště závažného zločinu. Na druhé straně se na něj hledí jako na osobu netrestanou, ve výkonu trestu nikdy nebyl. Zákonodárce stanovil za trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku trestní sazbu v rozmezí od 2 do 10 let odnětí svobody. Dal tím najevo, za jak závažný tento trestný čin považuje, nicméně zároveň dal možnost, že i u takto závažné trestné činnosti lze při splnění zákonných podmínek (viz § 81 odst. 1, § 84 tr. zákoníku) rozhodnout i o případném podmíněném odkladu výkonu trestu odnětí svobody, pokud by takový postup lépe splnil účel trestu. Je nutné si zároveň uvědomit, že v naší společnosti není účelem trestu msta nebo odplata, ale v první řadě snaha o převýchovu pachatele tak, aby se v budoucnu žádné další trestné činnosti nedopustil. Pouze v případech závažné trestné činnosti nebo velmi nebezpečných pachatelů pro společnost, případně osob opakujících trestnou činnost, je namísto uložení trestu, při kterém dojde ke skutečnému omezení osobní svobody takového pachatele.

Podle § 38 odst. 1 tr. zákoníku je nutno trestní sankce ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení však tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější.

Je nepochybné, že obžalovaný se dopustil zvláště závažného trestného činu. V minulosti však nikdy nebyl trestán pro obdobnou trestnou činnost nebo trestnou činnost násilného charakteru. Hledí se na něho jako na osobu netrestanou, pro přestupek nebyl od roku 2012 projednáván. Sama poškozená potvrdila, že ji obžalovaný nikdy nebil, netýral a respektoval její vůli v oblasti intimního života. Znalecký posudek MUDr. Kolomazníka XXX. Soud je přesvědčen, že trestná činnost obžalovaného byla vybočením způsobeným zejména značnou opilostí obžalovaného.

S ohledem na tyto skutečnosti pak dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného lze

ještě výjimečně zvažovat to, že v kombinaci s dohledem Probační a mediační služby ČR je reálné, že účelu trestu bude dosaženo prozatím bez přímého výkonu uloženého trestu odnětí svobody, a proto byl výkon tohoto trestu podle § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na dlouhou zkušební dobu v trvání čtyř let, a to za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Obžalovaný se trestné činnosti dopustil prokazatelně v silné opilosti, přičemž sám doznává, že alkohol požívá ve značné míře a XXX. Znalec MUDr. Kolomazník sice nenavrhl pro obžalovaného žádnou formu léčení, nicméně upozornil na nutnost trvalé a absolutní abstinence. Soud za této situace považuje z hlediska dosažení účelu trestu za nezbytné, aby se obžalovaný podrobil ochranné protialkoholní léčbě. Proto bylo obžalovanému uloženo podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákona ochranné protialkoholní léčení, prozatím v ambulantní formě.

Poškozená XXX se prostřednictvím svého zmocněnce při hlavním líčení připojila k trestnímu řízení proti obžalovanému s požadavkem na náhradu nemajetkové újmy, když dle ní je dána odpovědnost obžalovaného za následky způsobené XXX, neboť se jednalo o její reakci na trestnou činnost obžalovaného, což prokazuje i zpráva Dr. Fialové. Navíc poškozená po činu XXX. S ohledem na nepochybný zásah do jejích osobnostních práv požaduje na obžalovaném zaplacení částky 100.000,- Kč a pro případ, že by soud uznal i příčinnou souvislost s následky jejího skoku z okna dne 12.3.2016, požaduje náhradu ve výši 200.000,- Kč.

V první řadě považuje soud za nutné uvést, že návrh poškozené není zcela určitý v tom směru, zda poškozená požaduje toliko náhradu nemajetkové újmy formou zadostiučinění nebo i náhradu způsobené škody na zdraví.

Jak již soud konstatoval v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku, je nepochybné, že jednání obžalovaného muselo mít negativní dopad nejen na zdravotní stav poškozené, ale i do její intimní oblasti. V daném případě však nelze při řešení otázky náhrady škody a nemajetkové újmy přehlédnout psychiatrickou anamnézu poškozené, její XXX. Zároveň je nutné zohlednit i závěry znaleckého posudku Mgr. Čermákové, XXX. Tento svůj závěr znalkyně zopakovala i při svém výslechu před soudem a upozornila na předchozí obdobné pokusy poškozené a charakter její osobnosti.

Za této situace dospěl soud k závěru, že objektivní vyřešení otázky náhrady škody a nemajetkové újmy si nutně vyžádá další dokazování, které by přesáhlo rámec tohoto trestního řízení. Z uvedeného důvodu byla poškozená XXX podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na řízení občanskoprávní.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro

nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 9.srpna 2016

JUDr. Milan Špryňar, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Drápalíková